

יום ה', י"ד בסיון תשס"ד (03 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י"ד בסיון**, יום לפני בעלות-הברית פלשו לנורמנדיה שבצרפת תחת הכיבוש הנאצי במבצע מזהיר ומוצלח לפני 60 שנה, **נערך** ברחבי היישוב היהודי בארץ-ישראל **"יום אזעקה" להצלת שארית הפליטה באירופה**. הוכרז שבתון כללי ובוטלו מופעי בידור.

חמש וחצי שנותיה של מלחמה העולם השנייה באירופה, הן מן התקופות הקודרות ביותר שידע העם היהודי באלפי שנות קיומו. ערב פרוץ המלחמה הוא הגיע לשיא מספרי של כל הזמנים – כ- 17 מיליון נפש; עד 1945 פחת המספר ב- 6 מיליון, טבוחי מכוונת-ההשמדה הנאצית. היקף השואה הנוראה שהיתה מנת חלקו של העם היהודי במלחמת העולם השנייה התברר רק משלהי 1942 ואילך. עד אז מקובלת היתה ההנחה שעל אף הנגישות וההרג של הנאצים, ייוותרו מיליוני יהודים בארצות שכבשו. בדיעבד עולות טענות שהמנהיגות היהודית ברחבי העולם החופשי, לרבות המנהיגות הציונית, לא עשתה די כדי להציל כמה שיותר יהודים מאירופה הכבושה. התשובה הניתנת לטוענים אלה מתבססת על כך, שתקופה ארוכה המידע לא היה ברור, למעשה לא ניתן לעשות הרבה, וכן שיחק תפקיד לא-מבוטל אי-אמון בידיעות המזעזעות על מכוונת-הרצח הנאצית, בבחינת "דבר כזה לא ייתכן".

הפעילות הציונית בעת המלחמה התרכזה בשלושה מקומות: לונדון, ירושלים וניו-יורק. ראשי הציונות, ובמיוחד וייצמן, בן-גוריון ושרתוק, עשו ככל יכולתם לגייס את תמיכת ההסתדרות הציונית והיישוב המאורגן בארץ-ישראל למאמץ המלחמתי הבריטי. הם הציעו לבריטים לגייס רבבות יהודים למלחמה בנאצים, בעוצבות מיוחדות, ונענו בדרך כלל בשלילה. ב- 1944, חמש שנים לאחר פרוץ המלחמה הסכימו להקים את החי"ל - חטיבה יהודית לוחמת (הבריגדה היהודית) בעלת דגל וסמל יהודיים. הבריגדה הספיקה להשתתף בקרבות האחרונים בחזית איטליה. [\[http://www.jafi.org.il/education/ivrit/ZIONISIM120/chapter7.html\]](http://www.jafi.org.il/education/ivrit/ZIONISIM120/chapter7.html)

בסוף 1942, כאשר התברר ליישוב בארץ שבאירופה מתנהלת השמדה פיסית שיטתית של היהודים, הועלתה בציבור תביעה להקים גוף כלל-יישובי, בעל סמכויות ומשאבים, שירכז את פעולת הצלת היהודים מהכבשן הנאצי. מראשית הקמתו של **"ועד ההצלה המאוחד שלייד הסוכנות היהודית"** בינואר 1943, נמתחה ביקורת ציבורית קשה על הרכבו. במיוחד הופנו תביעות להתפטר אל היושב-ראש, יצחק גרינבוים: במהלך 1942 התקשה גרינבוים מאד להאמין בידיעות על ההרג השיטתי ועל מחנות ההשמדה. כבר בראשית 1943 נואש מהצלה בקנה-מידה גדול, מחמת מיעוט אמצעיו של היישוב ויחסן המתנכר של בעלות-הברית. לפיכך, סבר גרינבוים שעיקר משימתו של היישוב היא להקים בארץ מקלט לנותרים. למרות מסקנותיו ותחושותיו אלו, שעם הזמן התחזקו, פעל גרינבוים הרבה לאיסוף כספים להצלה שלא מתקציבי הסוכנות, וניהל התכתבות עניפה עם מדינאים ומוסדות שונים בעולם, לשכנעם לסייע בהצלה. הוא גם העלה רעיונות והצעות שתכליתם הצלה לשם הצלה, לכל מקום שהוא, ולא דווקא כדי להעלות יהודים

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכיי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

יום נעים ושבת שלום!

כניסת השבת (ב"ש): 19¹⁸

צאת השבת (ב"ש): 20¹⁷

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', י"ד בסיון תשס"ד (03 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לחיזוק היישוב. החזיק הוועד מעמד כשנה וחצי, בעיקר משום שהשותפים בו הבינו שהמצב באירופה מורכב מכדי שאחד מהם יוכל לפעול לבדו. [האנציקלופדיה של השואה]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום חמישי

יום נעים ושבת שלום!

כניסת השבת (ב"ש): 19¹⁸

צאת השבת (ב"ש): 20¹⁷

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.